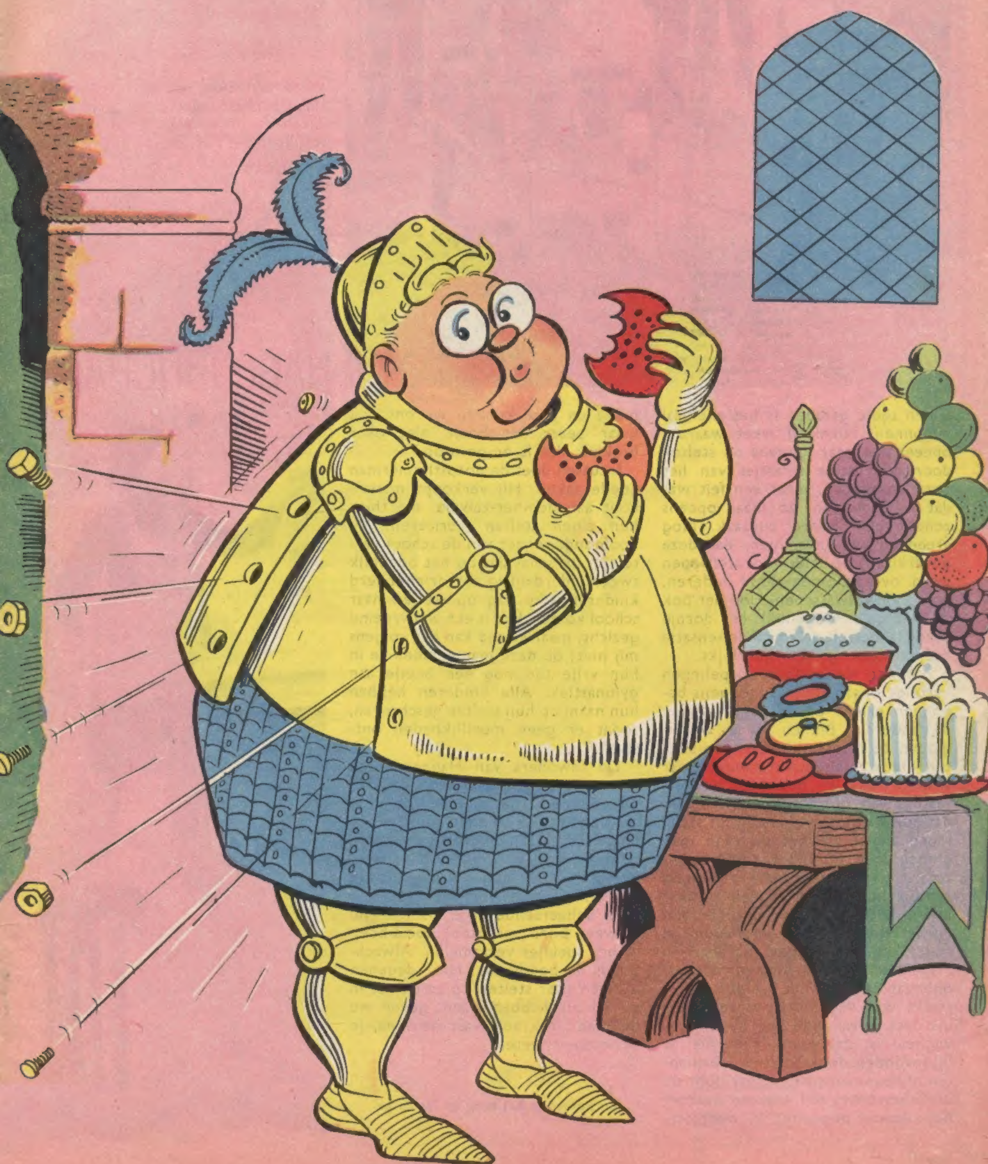
SJORS

van de Rebellenclub

14 AUGUSTUS 1965
VERSCHIJNT WEKELIJKS
Nr 13

De schooljeugd van Hagenbüchach, een dorpje in het zuiden van Duitsland, is dol op steltlopen.

Wees niet boos op de mensen van Hagenbüchach, omdat ze op je neerkijken. De reden waarom ze dit doen schuilt in het feit, dat ze allemaal dol zijn op steltlopen. . .

DE STELTLOPERS VAN HAGENBÜCHACH

Een tijdje geleden is het allemaal begonnen. Niemand weet waarom opeens een paar jongens op stelten door de rustige straatjes van het dorp wandelden, maar een feit was dát ze er waren, zo maar opeens zonder aanwijsbare oorzaak. Nog vreemder was misschien, dat deze onverklaarbare liefde voor steltlopen werd overgenomen door anderen, ook door volwassenen. Hoe het ook zij, wie op het ogenblik het dorpje bezoekt, beleeft de vreemde sensatie dat iedereen op hem neerkijkt.

Een van de oudere dorpelingen vertelde ons: „Een paar jongens begonnen ermee en spoedig volgden de anderen. Binnen twee weken gingen de meeste kinderen op stelten, die ze zelf gemaakt hadden, naar school. Maar we beleefden de verrassing van ons leven, toen bleek, dat ook volwassenen iets in dit steltlopen zagen en met de rage mee gingen doen. Op het ogenblik is het zo, dat verscheidene huisvrouwen op stelten hun ramen lappen en dat boeren zich op stelten door de stal en het weiland bewegen. Al met al zou je kunnen zeggen, dat hier in Hagenbüchach een nieuwe mode is ontstaan en wie weet breidt die zich straks wel ver buiten onze plaats uit. Het opvallende van deze nieuwigheid is, dat ze nu eens niet is uitgevonden door handige fabrikanten of reclamemensen, maar door de dorpsbewoners zelf. Hoe en waarom het allemaal begonnen is, weet niemand en daar kunnen we ons ook maar beter het hoofd niet over breken. Het is er gewoon."

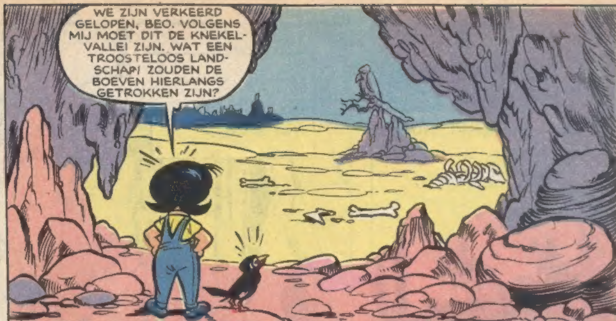
Intussen doet de dorpstimmerman goede zaken. Hij verkoopt massa's hout aan doe-het-zelvers, die thuis hun eigen stelten fabriceren. De hoofdonderwijzer van de school vertelde: „Ik schat dat op het ogenblik tweehonderdvijftig tot driehonderd kinderen elke dag op stelten naar school komen. Het is een wat vreemd gezicht, maar kwaad kan het volgens mij niet; op deze manier doen ze in hun vrije tijd nog een beetje aan gymnastiek. Alle kinderen hebben hun naam op hun stelten geschreven, zodat er geen moeilijkheden ontstaan."

De inwoners van Hagenbüchach zijn er vast van overtuigd dat het plotselinge enthousiasme voor het steltlopen zich binnen niet al te lange tijd buiten de grenzen van hun gemeente zal uitbreiden. Wie weet dringt het ook nog wel tot in onze streken door en wordt het net zo'n alles beheersende rage als het (nu al weer bijna vergeten) hoela-hoep of het speldjes verzamelen. Afwachten is de boodschap, maar degenen die een paar stelten op zolder of in de schuur hebben staan, geven we de raad: kijk ze alvast eens na, je kunt nooit weten!

Zo worden in het dorp de ramen gezeemd.

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

WE ZIJN VERKEERD GELOPEN, BEO. VOLGENS MIJ MOET DIT DE KNEKEL-VALLEI ZIJN. WAT EEN TROOSTELOOS LANDSCHAP! ZOUDEN DE BOEVEN HIERLANGS GETROKKEN ZIJN?

TOCH BEN IK ERG BLIJ DAT WE HET HOEKJE VAN DE RODE KOFFER GEVONDEN HEBBEN. WE ZIJN DUS IN IEDER GEVAL OP HET GOEDE SPOOR!

OPA EN DE KAPITEIN ZULLEN ERG BLIJ ZIJN MET DEZE VONDST. MAAR TOCH WIL IK NOG EVEN NAAR ANDERE SPOREN ZOEKEN!
ZOEKEN! SPOREN ZOEKEN!

HIER IN HET MULLE ZAND MOETEN AFDRUKKEN VAN PAARDEHOEVEN TE VINDEN ZIJN. BEO, KIJK EENS GOED!

NOU, BEO, HEB IK HET NIET GEZEGD? KIJK HIER EENS: JE KUNT DUIDELIJK DE SPOREN VOLGEN. IS DAT EVEN BOFFEN! NU WETEN WE WAAR DE DIEVEN HEEN ZIJN!

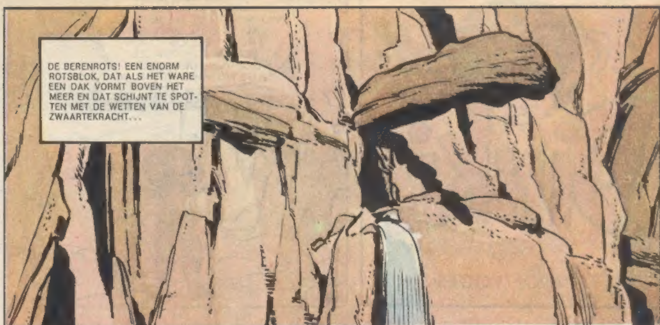

SNUFFEL
SNIFFF
SNIFF

?
SNIFFEL
SNUF SNIF!
MMMMGRR

GROMS
SNIFFEL
SNIF
KOM, BEO, WE GAAN NAAR OPA EN DE KAPITEIN TERUG. WAT ZULLEN ZE VAN DIT NIEUWS OPKIJKEN!

INTUSSEN...
HÈ, DAT HEEFT GESMAAKT!
KAPITEIN, IK ZIE DAT U KLAAR BENT MET ETEN. LATEN WE VLUG VERDER GAAN. IK MAAK ME ZORGEN OVER DINKIE. ALS ER MAAR NIETS GEBEURD IS!

OLD SHATTERHAND
EN WINNETOU
DOOR DR. KARL MAY

DE BERENROTS! EEN ENORM ROTSBLOK, DAT ALS HET WARE EEN DAK VORMT BOVEN HET MEER EN DAT SCHIJNT TE SPOTTEN MET DE WETTEN VAN DE ZWAARTEKRACHT...

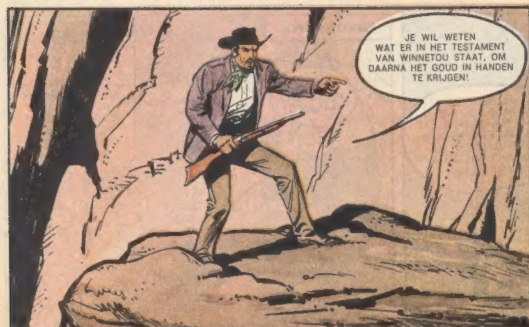

SANTER MOET ZICH VERSCHOLEN HEBBEN IN DE GROT!

IK VRAAG ME AF WAAR DE BANDIET...

PANG!

BEN JIJ DAT, OLD SHATTERHAND? IK DACHT DAT JE AL DOOD WAS! MAAR DAAR ZULLEN WE DAN NU IETS AAN DOEN!

PANG!

JE WIL WETEN WAT ER IN HET TESTAMENT VAN WINNETOU STAAT, OM DAARNA HET GOUD IN HANDEN TE KRIJGEN!

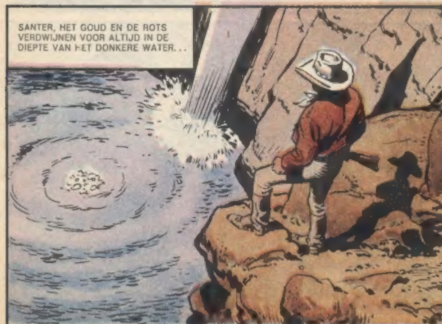

KIJK, HIER IS HET! IK HEB HET NIET MEER NODIG, WANT IK KEN HET UIT MIJN HOOFD! HET GOUD IS VAN MIJ!

MAAR OLD SHATTERHAND SCHIET NIET, WANT OP DAT MOMENT BEGINT DE BERENROTS, DIE EEUWENLANG HEEFT STANDGEHOUDEN, TE WANKELEN. HIJ HELT OVER, VALT EN SLEEPT SANTER IN ZIJN VAL MEE . . .

RAADSELS ROND DE EDELWEISS-SCHOOL

De meisjes zijn in de grot van Hugo en zijn vrienden. Lydia wil zich groot voordoen en steekt een sigaret op...

INTUSSEN BUITEN. . .

De vrienden vermoeden dat Gaspard Ouvain opgesloten zit in een kelder. Op een dag zien ze zijn bewaker een juwelierswinkel binnengaan. . .

VERVALSER TEGEN WIL EN DANK

GELUKKIG DAT WE NET VAKANTIE HEBBEN!
MAAR WIE VAN ONS GAAT VANAVOND NAAR OUVAIN TOE?

DAT WIL IK WEL DOEN!
WE MOETEN MET MEER GAAN!

EN, WAS DE FILM INTERESSANT, JONGENS?
WE ZIJN NIET NAAR DE FILM GEWEEST, VADER!

MAG IK WETEN WAT JULLIE DAN UITGESPOOKT HEBBEN?
WE HEBBEN WINKELS GEKEKEN! JUWELIERSWINKELS!

ALS IK IETS AAN MIJN VROUW CADEAU WIL GEVEN, GA IK ALTIJD NAAR DE JUWELIER GASPARD OUVAIN!

WAT ZEGT U DAAR? GASPARD OUVAIN?

JA, GASPARD OUVAIN! HIJ IS IN STAAT DE ZELD-ZAAMSTE EDELSTENEN PERFECT NA TE MAKEN!

ALS IK IETS LEES OVER VALSE JUWELEN, DAN DENK IK ONWILLEKEURIG...

...OUVAIN ZOU ZO IETS NOG VEEL BETER KUNNEN!

HIJ IS EEN GENIE OP DAT GEBIED!

TIGER JOE en

Een klein vliegtuigje heeft een noodlanding gemaakt in het gebied van de Watabelen...

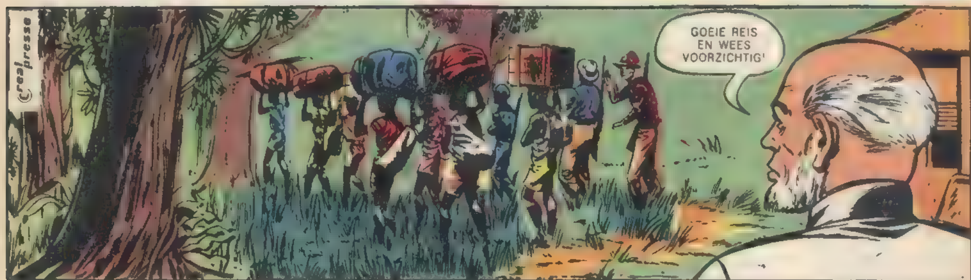

de verboden berg

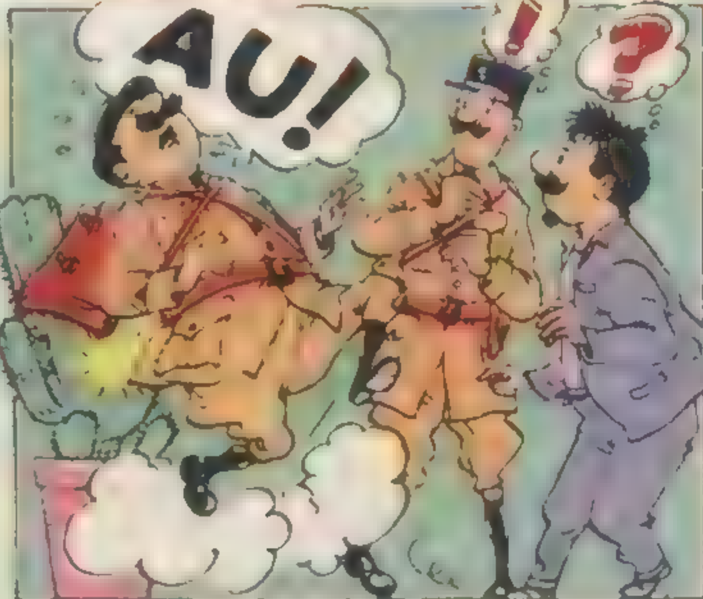
Avontuur in de

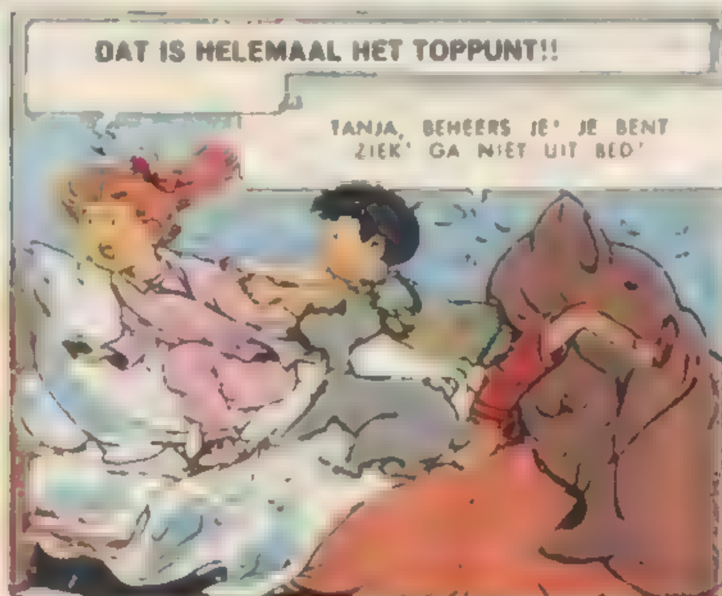

PYRENEEËN

Het huis van de burgemeester is door inbrekers bezocht. Ze hebben Tanja vastgebonden en een belangrijk document gestolen

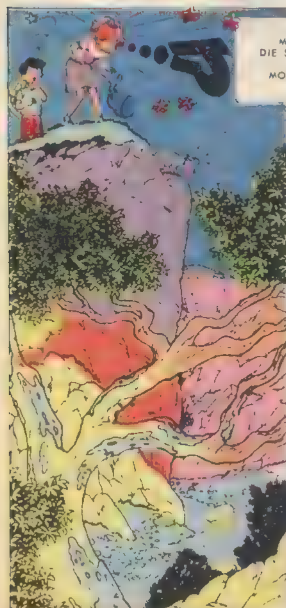

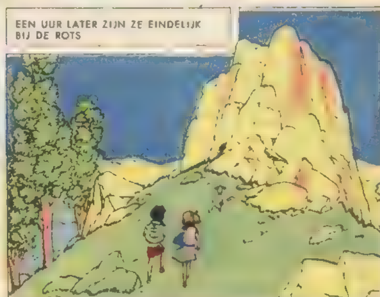

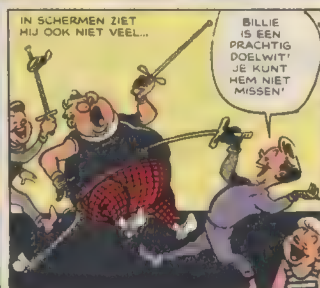
Billie Turf het dikste studentje ter wereld

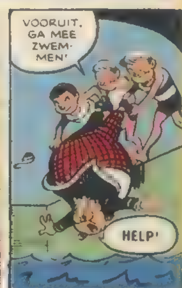

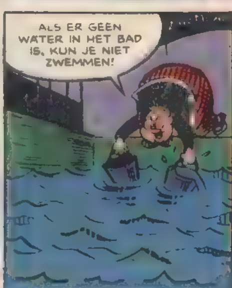

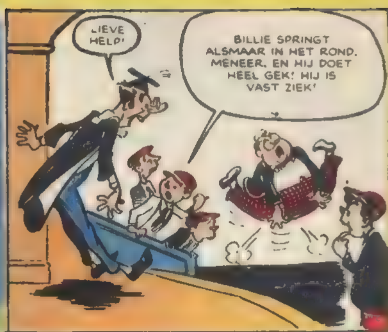

DAT IS HET! DE SPRINGZIEKTE! „DE PATIËNT SPRINGT ROND EN STOOT RARE KRETEN UIT"!
SPRING-ZIEKTE

WIE-WAU OEMF PIEP

LIEVE HELP!
BILLIE SPRINGT ALSMAAR IN HET ROND, MENEER, EN HIJ DOET HEEL GEK! HIJ IS VAST ZIEK!

MISSCHIEN IS HET BE-SMETTELIJK!
ALLE MENSEN, HIJ LIJDT VAST AAN DE SPRINGZIEKTE! DAAR IS MAAR EEN REMEDIE VOOR
LA! OEI!

FLINK VEEL MOSTERD, VERMENGD MET SLAOLIE!
MOND OPEN, BILLIE!
UCHE

HA, HA, IK LEES HIER DAT DE SPRINGZIEKTE ALLEEN VOORKOMT BIJ EZELS!
FLAUWE MOP!

SNIK, SNIK! BIJ MIJ GAAT ALTIJD ALLES FOUT!

GA JE VERKLEDEN, BILLIE! JE MOET HARDLOPEN!
KLEED-KAMER

HARDLOPEN IS HELEMAAL NIKS VOOR BILLIE EN DUS GAAT HIJ OP DE GROND ZITTEN
O, IK VOEL ME ZO SLAP!
13

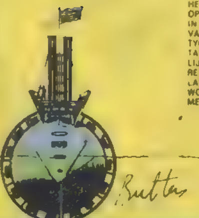

HELP! IK ZIT IN EEN BED CACTUSSEN!
SPIKES

TJONGE, DAT IS EEN MOOIE TACKLE, BILLIE!

VAN NU AF HOEFT BILLIE NIET MEE TE DOEN MET HARDLOPEN, SCHERMEN EN WATERPOLO!
DAT DOET ME PLE-ZIER, ME-NEER!
17

GEZIEN DIE TACKLE VAN DAARNET IS HIJ GEKNIPT VOOR DE RUGBY-MATCH!
AU! NOG EEN ZO'N AANVAL EN IK BEN NET ZO PLAT ALS EEN DUBBELTJE!

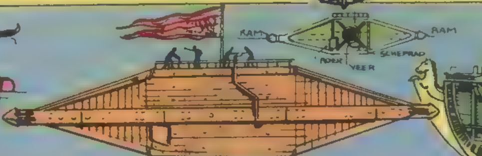
SCHEPEN WAAROVER GESPROKEN WERD!

HET EERSTE VAARTUIG VAN DE MENS WAS EEN BOOMSTAM DAARNA KWAM HET VLOT EN LANGZAMERHAND VERSCHENEN DE EERSTE ECHTE SCHEEPJES OP DEZE PAGINA S S EEN AANTAL SCHEPEN BIJEENGEBRACHT DIE ENIG ZIJN IN HUN SOORT HET Z JN MERENDEELS WERKEL JKHEID GEWORDEN DROMEN VAN FANTASIERIJKE ONTWERPERS TEGENOVER ELK GESLAAGD SCHEEPS TYPE STAAN VAAK TIENTALLEN MISLUKTE POGINGEN VROEGER WISTEN FAN TASTEN NOGAL EENS GELD LOS TE KRIJGEN OM HUN PLANNEN TE VERWEZEN LIJKEN ZIJ MAAKTEN HANDIG GEBRUIK VAN DE ZUCHT NAAR MACHT BIJ REGERINGEN EN VORSTEN MET NIEUWE TYPEN SCHEPEN KONDEN IMMERS LANDEN VEROVERD WORDEN EN MEN KON ERMEE PRONKEN OOK TEGEN WOORDIG PROBEREN SOMMIGE LANDEN NOG WEL ELKAAR TE OVERTROEVEN MET BIJZONDERE SCHEPEN

OEZE OERMENS BRACHT ZIJN VOLK IN VERBAZING DOOR OP EEN BOOMSTAM EEN RIVIER OVER TE STEKEN

OP 6 JULI 1654 ZOU IN ROTTERDAM NA JARENLANGE WERKZAAMHEDEN EEN VREEMD SCHIP HET ZEEMONSTER TE WATER WORDEN GELATEN BINNENIN BEVONDEN ZICH SCHEPRADEREN DIE HET SCHIP DOOR MIDDEL VAN EEN VEER MOESTEN VOORTSTUWEN MET EEN VLOOT VAN DEZE ZEEMONSTERS KON MEN VOLGENS DE UITVINDER, DE FRANSMAN DUSON DE ENGELSE VLOOT BINNEN ENKELE DAGEN NAAR DE BODEM VAN DE ZEE LATEN VERHUIZEN HELAAS VERTROK DE FRANSMAN VLAK VOOR DE TEWATERLATING HIJ ZOU DE GROTE VEER GAAN HALEN MEN ZAG HEM NOOIT TERUG

OP 20 JUNI 1774 WERD IN AMERIKA DE EERSTE DUIKBOOT TER WERELD (HIER IN DOORSNEE GETEKEND) TE WATER GELATEN HET SCHIP DOOK VOORTREFFELIJK MAAR HET KWAM NIET MEER BOVEN'

OP 7 OKTOBER 1807 KEKEN TOESCHOUWERS OP DE OEVERS VAN DE HUDSON HUN OGEN UIT NAAR EEN SCHIP DAT ZONDER ZEILEN DE RIVIER OPVOER HET WAS DE EERSTE VAART VAN HET EERSTE BRUIKBARE STOOMSCHIP TER WERELD DE **CLERMONT**, ONTWOR PEN DOOR ROBERT FULTON

IN 1857 WERD HET TOEN GROOTSTE SCHIP TER WERELD DE **GREAT EASTERN**, TE WATER GELATEN DIT SCHIP WERD EEN MISLUKKING OMDAT DE STOOMMACHINES VAN DIE TIJD NIET KRACHTIG GENOEG WAREN OM DE SCHEPRADE REN EN DE SCHROEF AAN TE DRIJVEN WAARDOOR HET SCHIP VEEL TE LANGZAAM VOER MEN HAD GEDACHT DAT DE PASSAGIERS DOOR DE GROOTTE VAN HET SCHIP GEEN LAST ZOUDEN HEBBEN VAN ZEEZIEKTE MAAR DAT WAS EEN MISREKENING DOOR ZIJN GROOTTE KON HET OOK NIET ALLE HAVENS AANDOEN HET WERD LATER OMGE BOUWD TOT KABELSCHIP EN LEGDE IN 1858 DE EERSTE TELEGRAAFVERBINDING TUSSEN EUROPA EN AMERIKA DE **GREAT EASTERN** WAS 21. METER LANG, 25 METER BREED EN HAD EEN WATERVERPLAATSING VAN 27.400 TON DE SCHEPRADEREN HADDEN EEN MIDDELLIJN VAN 7 METER HET KON 4000 PASSAGIERS EN 6000 TON VRACHT VER VOEREN HET WERD IN 1888 GESLOOPT

DIT VREEMDE STOOMSCHIP WERD IN 1858 GEBOUWD IN BALTIMORE (AMERIKA). DE STOOMMACHINE DREEF EEN SCHEPRAD AAN, DAT IN HET MIDDEN VAN HET SCHIP BEVESTIGD WAS

EEN ONTWERP UIT 1863. DIT SCHIP ZOU BESTAAN UIT DRIE DELEN, DIE AAN ELKAAR BEVESTIGD KONDEN WORDEN. ELK DEEL KON IN DE HAVEN VAN BESTEMMING WORDEN AFGEKOPPELD EN NA LOSSING WEER WORDEN OPGEHAALD

DIT SOORT VARENDE FORTEN WERD GEBRUIKT IN 1863 TIJDENS DE AMERIKAANSE BURGEROORLOG

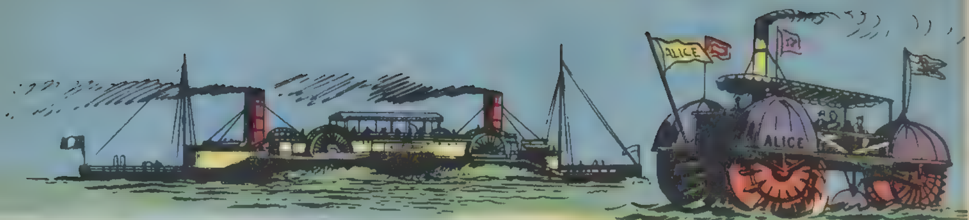
IN 1864 WERD IN ENGELAND EEN SIGAARSCHIP TE WATER GELATEN, DE **ROSS WINANS**. HET WERD AANGEDREVEN DOOR TWEE SCHROEVEN AAN DE UITEINDEN. HET BESTOND UIT EEN 78 METER LANGE SIGAARVORMIGE CILINDER WAAROP EEN DEK VAN 39 METER LENGTE WAS GEBOUWD. HET SCHIP WERD GEEN SUCCES EN IN HET BEGIN VAN DEZE EEUW WERD HET AAN SLOPERS VERKOCHT

DIT IS DE **CLEOPATRA**, EEN VRACHTSCHIP, DAT IN 1877 WERD GEBOUWD OM EEN EGYPTISCHE GEDENKNAALD (OBELISK) NAAR ENGELAND TE VERSCHEPEN. DE 40 METER LANGE BOOT MET DE 23 METER LANGE OBELISK RAAKTE IN DE GOLF VAN BISKAJE LOS VAN DE SLEEPBOOT **OLGA**. MEN VERLOOR DE SLEEP, DIE LATER WERD ONTDEKT DOOR EEN ANDERE SLEPER. DE OBELISK STAAT NU IN LONDEN.

EEN VAN DE TWEE OORLOGSSCHEPEN DIE DE RUSSISCHE MARINE IN 1875 IN DIENST HAD. ZE HADDEN TWEE ZWARE KANONNEN AAN BOORD EN WERDEN VOORTGESTUWD DOOR ZES SCHROEVEN. DEZE SCHEPEN, GEBOUWD NAAR ONTWERP VAN ADMIRAAL POPOFF, WAREN OP ZEE NIET TE GEBRUIKEN

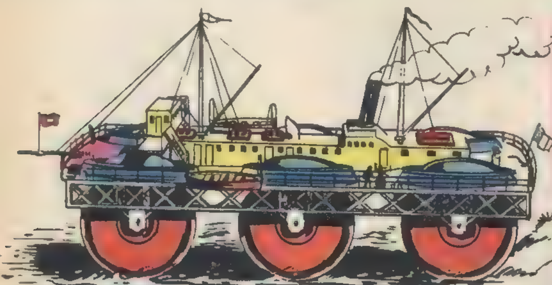
EEN SCHIP DAT IN 1875 WERD GEBOUWD VOOR HET VERVOER VAN PASSAGIERS TUSSEN FRANKRIJK EN ENGELAND WAS DE **CASTALIA**. OMDAT HET KANAAL EEN NOGAL WOELIG STUK WATER IS, WAARDOOR ER VEEL MENSEN LAST KRIJGEN VAN ZEEZIEKTE, WERD HET UITGERUST MET TWEE ROMPEN WAAROP DE HUTTEN, WANDELGANGEN ENZOVOORT WAREN GEBOUWD. NA NEGEN MAANDEN KANAALDIENST (HET SCHIP TRILDE ERG DOOR BREKENDE GOLVEN TUSSEN DE ROMPEN) WERD HET OP DE THEEMS GEBRUIKT ALS HOSPITAALSCHIP. HET VIEL IN 1907 ONDER DE SLOPERSHAMER

DE **TURTLE**, EEN ONDERZEEBOOT DIE IN 1775 WERD GEBOUWD DOOR DE AMERIKAAN RAVID BUSHNELL. GEZETEN IN DIT VARENDE VAT PROBEERDE HIJ TIJDENS DE STRIJD TEGEN DE ENGELSEN EEN MIJN TE PLAATSEN ONDER HET BRITSE ADMIRAALSSCHIP **EAGLE**. DE POGING MISLUKTE. DE **TURTLE** (SCHILDPAD) WERD MET EEN SCHROEF OMHOOG EN OMLAAG GEDRAAID. EEN TWEEDE SCHROEF, DIE MET DE HAND BEDIEND WERD, ZORGDE VOOR DE VOORTSTUWING

OP 5 MEI 1875 VOER OP ZIJN EERSTE TOCHT TUSSEN DOVER EN CALAIS EEN SALONSCHIP. ONTWORPEN DOOR BESSEMER, BIJ HET BINNENVAREN TEGEN DE HAVENMUUR EN ZONK HET WAS HET EINDE VAN EEN NIEUW TYPE SCHIP

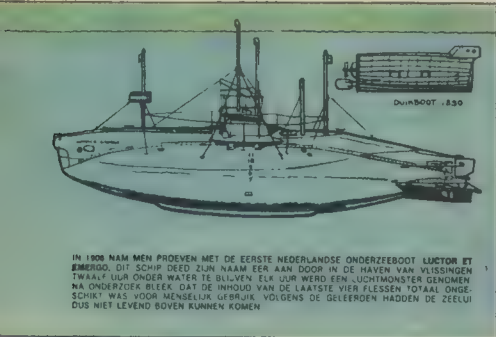
EEN AMFIBIEVAARTUIG UIT 1880. DIT DOOR EEN STOOMMACHINE AANGEDREVEN APPARAAT WERD IN DE HUDSON GEPROBEERD AAN DE WIELEN WAREN SCHOEPEN BEVESTIGD. DIE IN HET WATER VOOR DE VOORTSTUWING ZORGDEN

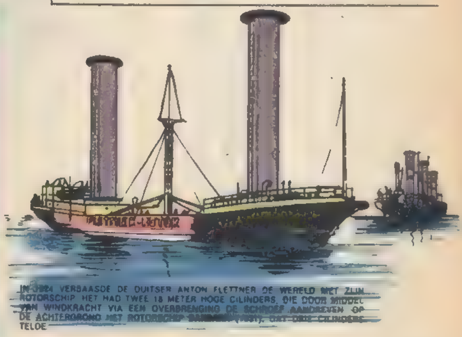
TIJDENS DE WERELDTENTOONSTELLING IN 1900 WAS OP DE PARIJSE SEINE DEZE ZEEWAGEN VAN DE UITVINDER ERNST BAZIN TE ZIEN HET DING HAD ZES GROTE WIELEN, WAAROP HET IN HET WATER BLEEF DRIJVEN OP DE WAGEN BEVONDEN ZICH TWEE STOOMMACHINES DE ENE DREEF DE WIELEN, DE ANDERE DE SCHROEF AAN DEZE WAGEN IS HET KANAAL OVERGESTOKEN EN HEEFT TAL VAN ENGELSE HAVENS BEZOCHT

EEN DER LAATSTE GROTE ZEILSCHEPEN WAS DE DUITSE VIJFMASTER **PREUSSEN**. DIT 124 METER LANGE SCHIP VOERDE 47 ZEILEN MET EEN TOTAAL OPPERVLAK VAN 4650 VIERKANTE METER

IN 1906 NAM MEN PROEVEN MET DE EERSTE NEDERLANDSE ONDERZEEBOOT **LUCTOR ET EMERGO**. DIT SCHIP DEED ZIJN NAAM EER AAN DOOR IN DE HAVEN VAN VLISSINGEN TWAALF UUR ONDER WATER TE BLIJVEN ELK UUR WERD EEN LUCHTMONSTER GENOMEN NA ONDERZOEK BLEEK DAT DE INHOUD VAN DE LAATSTE VIER FLESSEN TOTAAL ONGESCHIKT WAS VOOR MENSELIJK GEBRUIK VOLGENS DE GELEERDEN HADDEN DE ZEELUI DUS NIET LEVEND BOVEN KUNNEN KOMEN

IN 1924 VERBAASDE DE DUITSER ANTON FLETTNER DE WERELD MET ZIJN ROTORSCHIP HET HAD TWEE 18 METER HOGE CILINDERS, DIE DOOR MIDDEL VAN WINDKRACHT VIA EEN OVERBRENGING DE SCHROEF AANDREVEN OP DE ACHTERGROND HET ROTORSCHIP BARBARA (1931), DAT DRIE CILINDERS TELDE

EEN OPMERKELIJK SCHIP UIT 1949 WAS DE **VENTURI**. ONTWORPEN DOOR DE AMERIKAAN GAR WOOD HET HAD TWEE ROMPEN OM EEN RUSTIGE LIGGING IN HET WATER TE VERKRIJGEN OP 14 MEI 1950 BRAK HET TIJDENS EEN TOCHTJE BIJ FLORIDA IN STUKKEN.

DEZE HYDROKOPTER KAN OP WATER SNEEUW EN IJS GEBRUIKT WORDEN DE VLIEGTUIGPROPELLER KAN HET VAARTUIG OP HET WATER EEN SNELHEID VAN 30 KILOMETER, OP SNEEUW VAN 60 KILOMETER EN OP IJS VAN 100 KILOMETER PER UUR GEVEN

EEN ZWEVENDE BOOT, DIE DOOR EEN SNELLE MOTORBOOT WORDT VOORTGETROKKEN. DOOR DE LUCHTWEERSTAND GAAT DE SCHROEF DRAAIEN EN TILT HET GEVAL OMHOOG. HET ZIET ERNAAR UIT, DAT DIT „BOOT-ZWEVEN" EEN NIEUWE SPORT WORDT

Koningin Victoria van Engeland was erg enthousiast over het boek *Alice in Wonderland* van de schrijver Lewis Carroll en verzocht hem om, als hij een tweede boek geschreven had, haar onmiddellijk een exemplaar te sturen. Groot was haar verbazing toen zij enige tijd later het beloofde boek toegezonden kreeg; het was een leerboek voor wiskunde!

•

Henry Christophe was een negerslaaf op een plantage in Haïti. Hij leidde een opstand tegen de Fransen op dat eiland. Daarbij kleedde hij zich precies als Napoleon, liet zichzelf kronen als *Hendrik I van Haïti* en deelde met gulle hand titels uit onder zijn vrienden en medestanders. Een van hen benoemde hij tot *hertog van Marmelade* en een ander tot *graaf van Limonade*.

•

In de Engelse stad Weymouth woont een man die zijn brood verdient op een houtzagerij, waar hij dagelijks met grote boomstammen omgaat. In zijn vrije tijd echter zoekt hij het meer in het kleine; hij heeft als hobby namelijk het vervaardigen van werkstukken uit lucifershoutjes. Vrienden en kennissen bewaren gebruikte lucifers voor hem en een van de kamers van zijn huis staat helemaal vol met deze werkstukken. Het meest opvallende daarin is een kolossale staande klok, waarin maar liefst 140.000 lucifers zijn verwerkt.

Koningin Victoria van Engeland

RAAR MAAR WAAR

•

De grootste kruiswoordpuzzel ter wereld is in december 1964 verschenen in een Engelse krant. Hij was gemaakt door ene meneer Abbatt en telde 2.304 vakjes. De nummering liep van 1 tot 360 horizontaal en van 1 tot 351 verticaal.

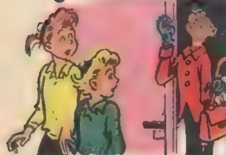
Tijdens een paardenrace in Amerika zette een man een grote som geld op het paard dat volgens hem favoriet was. Hij veranderde echter van mening toen hij de jockey zag, in wie hij helemaal geen vertrouwen had. Hij probeerde toen zelf het paard te berijden, maar werd door de officials van de baan verwijderd. Het betreffende paard kwam als eerste door de finish, maar de man schoot er niets mee op, want al het geld dat hij won, moest hij weer afdragen aan de rechter, toen deze hem veroordeelde vanwege zijn gedrag op de renbaan!

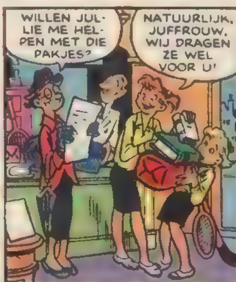
•

De Duitser Karl Wilhelm von Humboldt was een bekend staatsman, maar hield zich ook bezig met het maken van gedichten. Tijdens zijn huwelijk, dat achtendertig jaar duurde, maakte hij elke dag een gedicht van honderd regels op zijn vrouw. Toen zij gestorven was, ging hij er de resterende zes jaar van zijn leven mee door.

•

Op de Bermuda-eilanden in de Atlantische Oceaan is geen zoet water en daarom verzamelen de inwoners regenwater dat zij bewaren in speciale tanks onder hun huizen. Omdat dit water vaak maandenlang bewaard moet worden doen zij er kleine vissen in, die ervoor zorgen dat het water vers en schoon blijft.

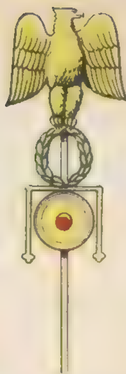

Korte inhoud: Twee Britse jongens, Bryn en Eddi, worden op een Romeins schip naar Rome gebracht. Onderweg sterft de kapitein van het schip, die beloofd had hun de vrijheid te zullen hergeven. In Rome worden de jongens op de slavenmarkt verkocht. Bryn wordt gekocht door een patriciër, Decimus Sempronius Maximus, die hem bestemt voor zijn kleinzoon Gajus. Bryn ontmoet in de stad Eddi, die eerst bij de voddenkoopman Servius Calvus en daarna bij een aannemer in dienst is. Deze laat hem tenslotte vrij. Bryn trekt met Gajus weg naar Sardinië. In een havenstad wordt hij betrokken bij een gevecht en raakt bewusteloos.

17

ONDER DE ADELAAR

DE AVONTUREN VAN TWEE BRITSE JONGENS IN DE ROMEINSE TIJD

„Hou je mond en verroer je niet!" werd Bryn toegevoegd.

Bij het flakkerende licht van de toorts van een haastige voorbijganger ving hij een glimp op van degene die hem uit de steeg had gesleept. Hij droomde niet: het was. . . Eddi!

„Stil blijven liggen!" herhaalde zijn redder op dringende toon. „Hier kunnen we wachten totdat de kust weer veilig is."

HOOFDSTUK 9

Op zoek naar een betrekking

Bryn wreef voorzichtig over de pijnlijke buil op zijn voorhoofd en keek in het rond. Ze waren hijgend neergeploft op een met gras begroeide helling buiten de stad, na een overhaaste vlucht door allerlei sloppen en stegen.

„Weet je zeker dat het waar is wat je me hebt verteld over Gajus?" vroeg Bryn.

„Volkomen zeker," antwoordde Eddi. „Ik zag dat een van die kerels hem neersloeg en dat ze op hun knieën bij hem gingen liggen om zijn zakken leeg te halen. Toen die anderen de binnenplaats kwamen oprennen, dacht ik dat ze hem te hulp zouden schieten, maar het bleken ook dieven en rovers te zijn. Toen ze met elkaar begonnen te vechten, heb ik Gajus uit het oog verloren, maar hij lag nog steeds op de grond. Wie weet wat er van hem geworden is. Het laatste dat ik van hem zag, was dat hij werd opgebeurd en de herberg binnengedragen. Dat was toen de stadswacht een einde aan het tumult had gemaakt. Ik ben bang dat hij het er niet levend heeft afgebracht. Er was geen schijn van een kans om hem te ontzetten. We kunnen er niets aan doen. Maar laten we het nu eens over onszelf hebben. Hoe voel je je?"

„Ik heb een barstende hoofdpijn," zei Bryn, „maar ik heb gelukkig niets gebroken. Als jij vindt dat we beter meteen verder kunnen gaan, is het mij best."

Eddi stond op en speurde de omgeving af. Ze hadden de stad ongeveer een kilometer achter zich en er was nergens onraad te bespeuren.

„Och, ik geloof dat we hier voorlopig veilig zijn. De kans lijkt me niet groot dat er iemand deze kant uit komt."

„Hoe ben je hier in vredesnaam terechtgekomen?" vroeg Bryn. „En hoe heb je ontdekt dat ik daar met Gajus logeerde? Ik dacht eerst dat ik droomde, toen je me uit die steeg trok, en ik begrijp nog steeds niet hoe het allemaal zo gauw in zijn werk is gegaan. Veel tijd om erover na te denken heb ik trouwens nog niet gehad. Ik moest goed oppassen dat ik je in al die nauwe straatjes niet uit het oog verloor."

Eddi lachte. „Er zat niets anders op," zei hij. „We moesten daar zo gauw mogelijk vandaan zien te komen, anders liepen we een vlotte kans om door de stadswacht te worden verhoord; en dan hadden ze ons misschien zonder meer opgesloten. Het lijkt me maar het beste eerst eens flink uit te rusten. Dan kunnen we morgen in alle vroegte op stap gaan. Als we nu in het donker het een of andere dorp opzoeken, vinden de mensen dat maar verdacht, en nieuwsgierige lieden kunnen we ons maar beter van het lijf houden. Heb je honger? Ik heb nog wat brood en kaas bij me." Hij begon de zak die hij op zijn schouder had gedragen, los te maken, maar Bryn hield hem tegen.

„Honger heb ik helemaal niet," zei hij. „Ik heb in die herberg mijn buik vol gegeten. We waren net klaar toen die herrie begon."

Eddi zweeg een tijdje om over de gebeurtenissen van het laatste uur na te denken. Daarna maakte hij de zak toch open. „Uitstekend," zei hij. „Als je geen honger hebt, des te beter. Want er moet iets gebeuren. En hoe eerder het achter de rug is, hoe minder gevaar we allebei lopen." Met deze woorden haalde hij een vijl te voorschijn en een lap die in olie was gedrenkt.

„Kom, licht je hoofd op en houd het opzij," commandeerde hij en stopte de lap tussen Bryns nek en de slavenband.

Zijn vriend gehoorzaamde zwijgend en hield met trillende vingers de ijzeren ring vast. Het gepiep van de vijl klonk hem als muziek in de oren en toen eindelijk de gehate band in het gras viel, rolden de tranen hem van vreugde over de wangen. Er ging een golf van opluchting door hem heen. Eindelijk kon hij weer ruim ademhalen.

Hij voelde met zijn hand langs zijn nek. „Heerlijk," zei hij met overslaande stem. „O, Eddi, als je eens wist wat dat voor een verschil maakt."

Eddi grinnikte. „Dat weet ik precies," zei hij.

Verrast keek Bryn hem aan. Nu pas drong het tot hem door dat ook Eddi van zijn slavenband was bevrijd. „Hee!" riep hij uit. „Ik wou net bij jou aan het vijlen gaan. Vertel eens op: hoe ben jij die verdraaide band kwijtgeraakt?"

„Jakob heeft hem doorgevijld," zei zijn vriend.

Bryn ging er eens op zijn gemak bij zitten op zijn mantel, die hij in het gras had uitgespreid. Het was een zwoele nacht en hij vond het te warm om hem aan te houden.

„Ik brand van nieuwsgierigheid," ging hij voort. „Je moet me gauw het hele verhaal vertellen, van het begin af. Ik heb je voor het laatst in Rome gezien. Wat is er sinds die tijd allemaal met je gebeurd?"

Eddi ging op zijn rug liggen met de handen onder het hoofd en liet zijn blik langs de heldere sterrenhemel dwalen. „Laat eens kijken," zei hij. „Hoe is het ook weer begonnen? O ja, op een gegeven ogenblik kwam er een vreemdeling opdagen, die mij wou kopen." Uitvoerig vertelde hij wat de man met Efraim had besproken en hoe deze de zaak 's avonds aan zijn broer had uitgelegd. Toen vertelde hij dat ze hem hadden vrijgelaten.

„En daarna?" drong Bryn aan. „Wat is er verder gebeurd?"

„Ik wachtte bij de brug tot de volgende morgen. Toen ging ik naar de overkant om eens poolshoogte te nemen bij het huis van Sempronius. Ik hield het een hele tijd in het oog, maar jij

„Toen ze met elkaar begonnen te vechten, heb ik Gajus uit het oog verloren, maar hij lag nog steeds op de grond."

was nergens te bekennen. Op het laatst begreep ik dat er iets bijzonders aan de hand was. Een toevallige voorbijganger had het waarschijnlijk niet ontdekt, maar ik zat op de trappen van de tempel aan de overkant van het park en zodoende kon ik de hele weg overzien. En wat dacht je dat ik zag? Het huis van je meester werd door de politie bespioneerd. Ik bleef kijken totdat ik een afdeling van de wacht de poort zag binnengaan. Even later begon het treurige nieuws over het lot van je meester zich als een lopend vuurtje te verspreiden. Er verzamelde zich een grote troep mensen voor de poort. Ik ben er ook nog even gaan kijken, maar aangezien ik nog steeds geen spoor van jou kon ontdekken, ging ik tenslotte maar weg.

Die nacht sliep ik in een schuur, niet ver van de plaats waar ik je de vorige keer had getroffen. 's Morgens ging ik weer op de uitkijk staan. Toen zag ik de politie terugkomen en het hele personeel uit het huis van je meester wegvoeren. Jij was er natuurlijk niet bij en toen herinnerde ik me dat ik je weleens over een boerderij had horen praten. Ik wist niet precies waar die lag, maar ging naar de rivier terug om te informeren wanneer er een boot naar het zuiden vertrok. Terwijl ik daarmee bezig was, liep ik Felix tegen het lijf, die op weg was naar de houtopslagplaats om mij jouw boodschap over te brengen. Hij vertelde me wat Gajus van plan was en dat jullie net een paar uur tevoren op stap waren gegaan. Hij raadde me aan om met de boot te gaan tot hier" — hij maakte een vaag gebaar in de richting van de havenstad — „omdat jullie deze plaats beslist zouden passeren. En omdat jullie over land gingen, kon ik jullie gemakkelijk inhalen. Nou, de rest was kinderspel. Ik liep alle fatsoenlijke herbergen af, deed net alsof ik een bediende van een deftige Romein was en informeerde brutaalweg of er ook al een jonge patriciër was aangekomen in gezelschap van een van zijn slaven. Aangezien ik overal bot ving, ging ik tenslotte maar bij de stadspoort zitten wachten om de weg in de gaten te houden. Tegen de schemering zag ik jullie aankomen. Ik volgde jullie op een afstandje, zonder dat jullie er iets van merkten, en klaar was Kees!"

„Waarom ben je toen dan niet naar ons toe gekomen?" vroeg Bryn.

„Omdat ik geen zin had me de wet te laten voorschrijven door die baas van jou. En als ik me als eenzame zwerver bij hem had aangemeld, was dat er natuurlijk van gekomen. Het was me begonnen om jou en om niemand anders. En ik was vastbesloten om je zo gauw mogelijk te bevrijden van die band om je nek. Daarom leek het me beter maar geen contact met Gajus op te nemen. Ga zelf maar na Als hij mij had ontdekt en jij was dan met mij weggevlucht, zou hij precies hebben geweten wat er aan de hand was en ons de politie op ons dak hebben gestuurd."

„Je bent een kameraad uit duizend," zei Bryn uit de grond van zijn hart. „Ik zou niet weten wat ik zonder jou had moeten beginnen."

„Kom, kom, niet zo overdrijven," luidde het antwoord. „Je had je er heus wel doorheen geslagen, daar ben ik zeker van. Het had waarschijnlijk alleen wat langer geduurd."

Bryn liet het er verder maar bij en vroeg zijn vriend wat voor plannen hij voor de volgende dag had.

„We gaan regelrecht naar het zuiden," antwoordde Eddi op besliste toon. „Het belangrijkste is voorlopig dat we Rome zo ver mogelijk achter ons laten. Als we niet verder kunnen, gaan we uitkijken naar een schip dat koers zet naar Gallië of naar Brittannië."

„Reizen per schip kost een hoop geld," zei Bryn weifelend.

„Als we eerst maar eens een kapitein hebben gevonden die ons wil meenemen, is het altijd nog vroeg genoeg

„Bewaar jij dat geld maar," zei hij. „Ik heb het van Jakob gekregen."

om ons geld te tellen," zei Eddi. „Het zal nog weken duren eer de vloten uitzeilen. En het zal ons nog een heleboel tijd kosten voor we de zuidkust van dit land hebben bereikt."

Hij haalde een beurs uit zijn gordel te voorschijn en overhandigde deze aan zijn metgezel.

„Bewaar jij dat geld maar," zei hij. „Ik heb het van Jakob gekregen. De beurs van Efraim houd ik dan wel voor mezelf. Er zitten in beide beurzen evenveel munten. Dan hebben we wat achter de hand als we eens door de honger mochten worden overvallen. Maar het zou me al bitter tegenvallen als we er niet in konden slagen onderweg ons kostje op te scharrelen."

Er volgde een pauze en weldra maakte Eddi uit de regelmatige ademhaling van zijn vriend op dat deze in slaap was gevallen. Hij strekte zich naast hem in het gras uit en het duurde niet lang of ook hij kon zijn ogen niet langer openhouden. Toen hij weer wakker werd, waren de groene heuvels gehuld in het eerste grauwe licht van de dageraad. Hij ging overeind zitten en daardoor sloeg ook Bryn zijn ogen op. Ze rekten zich geeuwend uit.

Toen de zon goed en wel op was, hoorden ze in de verte het zilveren geluid van het trompetgeschal waarmee de wacht bij de stadspoorten de nieuwe dag begroette. Even later werd in de schaal die op een hoge driepoot was neergezet ter ere van Jupiter, de eerste wierook aangestoken, waarvan ze de walm nog juist konden onderscheiden. Zwijgend schudden de jongens hun mantels uit. Daarna vouwden ze ze op en bonden ze op hun rug. Welgemoed gingen ze daarna op stap in zuidelijke richting.

Ze hadden elkaar veel te vertellen en al pratend schoten ze flink op. Daarbij zorgden ze er wel voor dat ze met een wijde boog om dorpen en steden heen liepen. Ze kregen niet veel meer te eten dan een paar half verrotte appels die ze onderweg vonden, maar gelukkig passeerden ze wijnstokken genoeg, die vol zaten met bijna rijpe druiven, zodat ze hun dorst naar hartelust konden lessen. Toen de avond viel, klommen ze over een hek rond een boerderij en sliepen in een schuur, uit voorzorg tegen wilde dieren en rondtrekkende rovers. De volgende dag mochten ze de boer helpen bij het werk op het land en kregen als beloning een paar stevige maaltijden.

Het werk beviel hun zo goed, dat ze er twee weken bleven. De boer was over hun ijver zeer tevreden en gaf hun ten afscheid elk een paar waardevolle muntstukken mee. Eddi vond het beter ze niet bij hun voorraad te voegen, maar ermee naar de eerstvolgende stad te gaan om een paar behoorlijke dolkmessen te kopen. Met deze vervaarlijke wapens tussen hun gordels voelden ze zich wat beter opgewassen tegen de gevaren van de reis en zo trokken ze opnieuw de heuvels in. Ze hadden ook een paar vishaken op de kop getikt en een rolletje draad om snoeren van te maken. Nadat ze zich elk een dikke wandelstok hadden gesneden, hadden ze het gevoel dat hun niets meer kon overkomen.

De hele rest van die zomer en ook gedurende het najaar leefden ze als vogels zo vrij en de ervaringen die ze in hun geboortestreek hadden opgedaan, waar ze zich al vroeg zelf hadden moeten redden, kwamen hun nu goed te pas. Onder de vruchten en bessen waarmee ze hun maal moesten doen, waren er heel wat die ze niet kenden, maar door er voorzichtig een proef mee te nemen, wisten ze al spoedig welke goed voor hen waren en welke ze beter niet konden eten. Soms steeg de nood zo hoog, dat ze 's nachts een verlaten boomgaard plunderden, en nu en dan brachten ze wat afwisseling in hun visdieet door een verdwaald lammetje of een geit te vangen, het dier te slachten en boven een vuurtje te roosteren. Het wekenlange verblijf in de openlucht, te midden van een heerlijke natuur en in een omgeving waar de rijpe oogst voor het grijpen lag, maakte hen gezonder dan ooit, zodat ze allebei kilo's aankwamen en er sterk en gebruind uit zagen. Daar kwam nog bij dat ze het grootste deel van de dag flink door-

sjouwden, zodat ze tenslotte geen vermoeidheid meer kenden. Op zekere dag, toen ze een smal bergpaadje volgden, kwamen ze tot hun schrik opeens van aangezicht tot aangezicht tegenover vier struikrovers te staan, die voor de ingang van een grot in de zon lagen te luieren. De kerels zagen de beide jonge trekkers met argwanende blik naderbij komen, maar nadat de hoofdman had gezien wat voor vlees hij in de kuip had, mochten ze ongehinderd hun reis voortzetten. De man was waarschijnlijk tot de slotsom gekomen dat het armoedige tweetal met zijn verfomfaaide kleren en armzalige bundeltjes op de rug het uitschudden niet waard was.

De ochtenden werden langzamerhand kouder en dat herinnerde hen eraan dat de winter in aantocht was. De jongens vroegen zich af of ze al dan niet in een stad onderdak zouden zoeken en of ze een baantje zouden proberen te vinden dat hen door deze moeilijke tijd zou kunnen heen helpen.

Geen van tweeën waren zij er erg op gebrand hun vrije leventje te ruilen voor een verblijf tussen de stadsmuren. Het gevolg was dat ze hun beslissing van de ene op de andere dag bleven uitstellen en geen uur nodeloos verloren lieten gaan op hun tocht naar de onbekende haven waar zij scheep hoopten te gaan. Op een goede dag volgden ze een karrespoor, in de veronderstelling dat dit wel naar een boerderij zou leiden, waar ze een nachtje konden slapen. Maar hoe lang ze ook voortsjokten, er kwam geen einde aan het spoor en toen de zon al begon onder te gaan, hadden ze er nog altijd geen idee van waar het hen heen zou voeren. Eindelijk kregen ze achter een heuvel een huifkar in het oog, die ogenschijnlijk verlaten midden in de eenzaamheid stond. Met versnelde pas gingen ze erop af en nu ontdekten ze dat in de luwte van een groep pijnbomen twee ossen liepen te grazen en dat iets verder weg een kleine, dikke man op een stuk rots een boterham zat te eten.

Hij sprong verschrikt overeind toen hij de jongens hoorde naderen, waarschijnlijk uit vrees voor een overval. Maar hij zag tot zijn niet geringe opluchting al op het eerste gezicht dat ze eerlijke mensen waren en kwam hun vriendelijk tegemoet.

„De goden zijn geprezen!" riep hij uit. „Ik zit hier al een uur te wachten in de hoop dat er hulp zou komen opdagen. Wat ben ik blij dat ik jullie zie."

„Wat is er dan aan de hand? Kunnen we u ergens mee helpen?" vroeg Eddi behulpzaam.

„Dat zou ik denken. Ik ben koopman, zie je. O, ik ben maar een arm mens, hoor," voegde het mannetje eraan toe, „en ik heb niet zulke erg beste spullen. En nu is de as van mijn wagen gebroken, zodat ik geen stap meer vooruit kan. Het begon er net naar uit te zien dat ik hier op mijn eentje de nacht zou moeten doorbrengen. Ik heb mijn knecht naar de stad gestuurd, maar dat is meer dan twee uur lopen en ik ben bang dat hij niet voor morgenochtend terugkomt. Nou, jullie begrijpen dus dat ik in zak en as zat."

„Wat kunnen we voor u doen?" herhaalde Eddi.

„Luister eens, vrienden. Ik weet dat jullie eerlijk zijn, want dat staat op jullie gezichten te lezen. En ik weet ook dat jullie een stel flinke knapen zijn, anders zouden jullie hier niet zo laat rondzwerven. Nee, nee, ik sta geen grapjes te maken!" protesteerde hij, toen de jongens in lachen uitbarstten. „Ik ben niet voor niets dertig jaar koopman geweest. Ik weet precies wat er in de wereld omgaat."

WORDT VERVOLGD

Het wekenlange verblijf in de openlucht maakte hen gezonder dan ooit en ze zagen er sterk en gebruind uit.

De club van vijf in:

race naar de zon

Onze vrienden hebben besloten in groepjes naar Zuid-Frankrijk te reizen om daar hun vakantie door te brengen...

TOET TOET

TUUT

TUUUUT

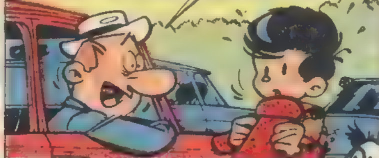
FONTAINEBLEAU

PARIJS

Piiiiep!

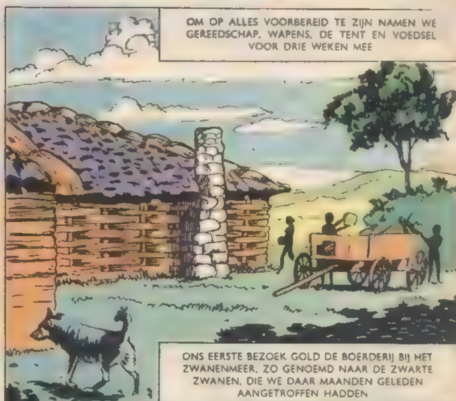

DE SCHIPBREUKELINGEN

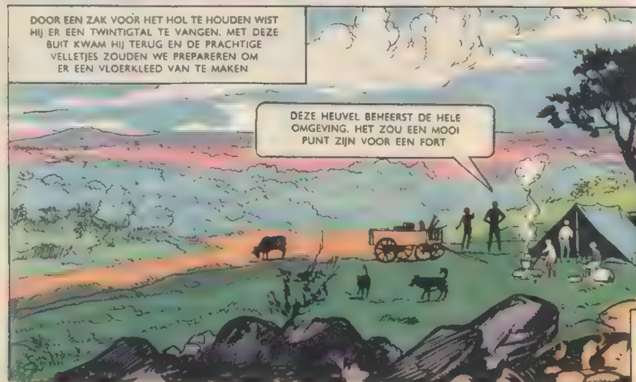
WE ZOUDEN HIER DE NACHT DOORBRENGEN EN TERWIJL WE BEZIG WAREN MET DE VOORBEREIDING VAN DE MAALTIJD, GING FRITZ DE OMTREK VERKENNEN.

DE HEUVELTJES HADDEN EEN OPENING EN TOEN HIJ DAAR EEN STOK IN STAK, RENDE ER EEN GROOT AANTAL MUSKUSRATTEN UIT

DE VOLGENDE DAG GINGEN WE WEER VROEG OP PAD, NOG STEEDS OP ONZE HOEDE VOOR EVENTUELE SLANGEN. GELUKKIG VERLIEP DE TOCHT ZONDER STOORNIS EN TEGEN ETENSTIJD ZETTEN WE ONZE TENT OP

FRITZ OPPERDE HET IDEE OM HIER NOG EEN ZOMERRESIDENTIE TE BOUWEN. MAAR WE WILDEN TOCH EERST DE OMGEVING EENS ONDERZOEKEN

DIT DEDEN WE DE VOLGENDE DAG, TOEN WE, NA DE NACHT IN DE TENT TE HEBBEN DOORGEBRACHT, WEER OP PAD GINGEN FRITZ HAD DE JONGE AREND OP ZIJN VUIST.

EERST VOLGDEN WE EEN RIVIERTJE. MAAR TOEN WE DIE VERLIETEN, WERD DE STREEK DROGER

HET LANDSCHAP KREEG HET KARAKTER VAN EEN STEPPE WEINIG BOMEN EN PLANTENGROEI

HET WAS SNIKHEET MAAR TOEN DE STEPPE OVERGING IN EEN WOESTIJN, WERD DE HITTE BIJNA ONDRAAGLIJK

GELUKKIG BEREIKTEN WE NA ENIGE UREN EEN BOSRIJKE STREEK, WAAR WE IN DE SCHADUW VAN EEN ROTS WAT PROBEERDEN BIJ TE KOMEN

ER KOMT EEN TROEP RUITERS AAN! HET ZIJN VAST ARABIEREN!

IK WAS HALF INGEDOMMELD EN WERD PLOTSELING OPGESCHRIKT DOOR EEN SCHREEUW VAN ERNEST, DIE TER ORIËNTATIE DE ROTS BEKLOMMEN HAD.

HET ZIJN STRUISVOGELS!

DE VEREN VAN DE STRUISVOGELS HAD HIJ AANGEZIEN VOOR DE WAPPERENDE KLEREN VAN ARABIEREN!

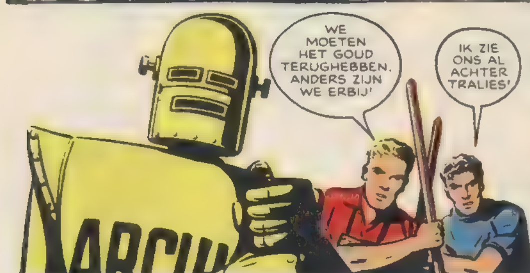
ONS JAGERSINSTINCT ONTWAAKTE EN BEHOEDZAAM SLOPEN WE NADERBIJ WE WAREN TOT OP VIJFTIG METER GENADERD, TOEN DE HOND LOSBRAK EN OP DE VOGELS AFSTORMDE.

H ROTGANS

MAAR HIJ HAD GEEN SCHIJN VAN KANS. ZE GINGEN ER MET EEN ONGELOOFLIJKE SNELHEID VANDOOR. TOEN LIET FRITZ ZIJN AREND LOS.

DE MAN VAN STAAL

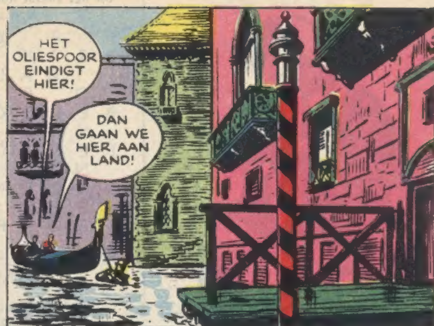

LIEVE HELP. EEN ROBOT DIE EEN GONDEL TREKT!
ONMOGELIJK!

HET OLIESPOOR EINDIGT HIER!
DAN GAAN WE HIER AAN LAND!

ARCHIE GLIJDT UIT! PAS OP!

EEN KLIKKEND GELUID EN...
ARCHIE HEEFT EEN GEHEIME OPENING ONTDEKT!
JA, DOORDAT HIJ DIE PAAL HEEFT BE-WOGEN!

VOORUIT MAAR! WIJ VOLGEN JE!
DE BOEVEN ZIJN HIER NAAR BINNEN GEGAAN!

DAAR LIGT HUN BOOT!

OP DAT MOMENT...
BRANDA, ZE HEBBEN ONS GE-VONDEN!
DE BOOT! ALS ZE HEM VINDEN...

MAAK JE GEEN ZORGEN! DE ENIGEN DIE GEVAAR LOPEN, ZIJN DE ROBOT EN ZIJN VRIEN-DEN!

wie

puzzelt er mee?

OPLOSSINGEN VAN DE PUZZELS UIT HET VORIGE NUMMER

Kruiswoordpuzzel

B   B O O R T O L
B R A K   P   O   M
D A L A I L A M A
D   B   T   E
B E L E G E N   O Z O
V   L   D   K   I
N E K   G E B O G E N
N   N   L   N
S T E E N K O O L
E   E   O   M O E R
T R U F F E L   R

Visitekaartje

VERPLEEGSTER

Omzetraadsel

BRIES
ONDER
STRAK
BOERS
ROEST
ATLAS
NOEST
DOORN

De eerste letters vormen het woord BOSBRAND.

Puzzelsom

Dom — m + ven — n + nek — k + telg — g = dovenetel
Wak — k + terp — p + les — s + lier — r = waterlelie

Welke steden zijn het?

NAPELS
ROME
LEUVEN
LUIK
ARNHEM

Raadsels

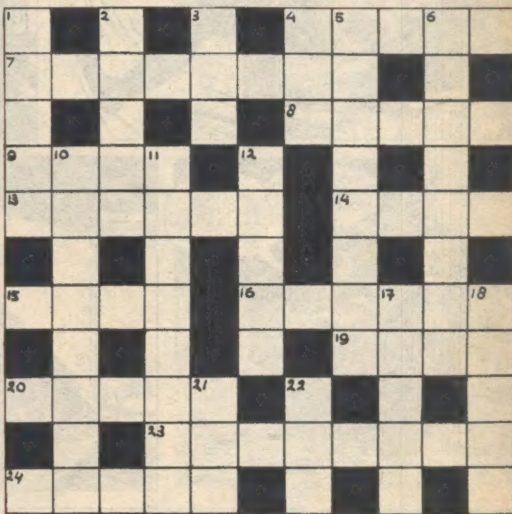
1 Bed + rog = bedrog
2 Pap + rika = paprika
3 Mol + ton = molton

VISITEKAARTJE

I. T. RUANDO, ROME

Welk beroep heeft deze meneer?

KRUISWOORD-PUZZEL

Horizontaal:

4 Koning
7 In elkaar zetten
8 Verdieping
9 Wild zwijn
13 Het vertrouwen in de waarheid van iets
14 Rivier in Duitsland
15 Kleur
16 Vloeistof
19 Ten. . . van
20 Meisjesnaam
23 Dier
24 Plaats in Zuid-Holland

verticaal:

1 Omhaal
2 Onpasselijk
3 Naaldboom
4 Verzameling dieren
5 Afnemen
6 Leverancier van sago
10 In vele soorten
11 Vlees (mv.)
12 Rommel
17 Hijstoestel
18 Kleine visotter
21 Vaarwel
22 Boom

ZOEKPLAATJE

Volg de drieën vanaf de dobber en vang de vis!

GROEIEND WOORD

Je begint met de letter P en je voegt er viermaal een letter aan toe. Eerst krijg je een woord dat *vader* betekent, dan een woord voor *kookgerei*, vervolgens een woord voor *huis* en tenslotte de naam van een soort *beer*.

Alona Wildebras

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nu ners: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.